

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

SOS Children's Villages Thailand

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

สาคร เรือนทอง
รักแท้ รักที่ยิ่งใหญ่จากครอบครัวโสสะ
- หน้า 2

รอบยิ้มหลังม่านหมอกมลายู
- หน้า 4

เพราะ...ชีวิตคือการเรียนรู้
- หน้า 5

รักแท้ รักที่ยิ่งใหญ่จากครอบครัวโสส:

สาคร เรือนทอง อีกหนึ่งความสำเร็จของลูกโสสบางปู สมุทรปราการ ที่ออกไปใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างเต็มภาคภูมิ เขาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปัจจุบันทำงานในตำแหน่ง เอ็นจิเนียร์ ที่บริษัทผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ ทุมลมแห่งหนึ่ง และกำลังจะเป็นว่าที่คุณพ่อในเร็วๆ นี้

วัยเด็กเมื่อวันวาน

ผมเป็นเด็กกำพร้าครับ จึงทำให้ได้เข้าไปอยู่กับครอบครัวโสสบางปู สมุทรปราการ ตอนอายุสี่ขวบ อยู่ตั้งแต่เด็กจำความช่วงแรกไม่ได้ หรอกครับ มาจำความได้ก็ประมาณหกถึงเจ็ดขวบแล้ว ก็รู้ว่าบ้านคือครอบครัวโสส มีพี่น้อง มีเพื่อนในหมู่บ้านเยอะแยะมากมาย ทำให้ไม่เคยเหงาเลยสักวัน

ประสบอุบัติเหตุ

ผมเคยประสบอุบัติเหตุรถชน ช่วงนั้นต้องบอกว่าเจ็บปางตายอยู่ในห้องไอซียูหลายวันกว่าจะได้ออกมา ในระหว่างที่ผมรักษาตัวอยู่นั้นถามว่าใครคอยดูแล ก็คงไม่พ้นคุณแม่กรองทิพย์ (คุณแม่โสส) และพี่น้องในบ้านที่หมุนเวียนเปลี่ยนกันมาเฝ้า ถึงแม้ว่าผมเรียนจบ ออกมาทำงานและได้ออกจากการเลี้ยงดูของหมู่บ้านเด็กโสสมาแล้วก็ตาม แต่พอเกิดเหตุการณ์แบบนี้ครอบครัวโสสก็ไม่เคยทิ้งให้ผมเดียวดาย ช่วงที่ผมรู้สึกตัวผมเห็นแม่ร้องไห้ จนผมต้องบอกแม่ว่าผมไม่เป็นไร เมื่อออกจากโรงพยาบาลทุกคนเป็นห่วงจึงได้ขออนุญาตทางหมู่บ้านเด็กโสสว่า ให้ผมได้พักรักษาตัวที่ข้างในหมู่บ้านฯ ก่อนสักระยะ ในทุกๆ วันผมจะจดบันทึกไว้ว่าใครทำอะไรให้ผมบ้าง ในใจลึกๆ ก็กลัวทุกคนจะลำบากเพราะเรา แต่เมื่อเห็นทุกคนดูแลเราด้วยความเต็มใจ ก็รู้สึกดีใจ รู้สึกรักทุกคนในครอบครัวของผมมากขึ้นไปอีก

พลังแห่งรักที่ยิ่งใหญ่

ระยะเวลาที่เราอยู่ร่วมกัน ผมว่ามันได้ก่อสายสัมพันธ์รักอันยิ่งใหญ่ คนที่ต่างพ่อ ต่างแม่ ต่างสายเลือด แต่เมื่อมาอยู่ในครอบครัวโสส เรากลับกลายเป็นพี่น้องกัน เรามีแม่ที่ให้การดูแล ถึงแม่ไม่ใช่แม่ของเราจริงๆ แต่ทำหน้าที่ยิ่งกว่าแม่ผู้ให้กำเนิดเรามาซะอีก

สร้างชีวิตใหม่

ปัจจุบันผมมีหน้าที่การงานที่มั่นคง และกำลังจะเป็นคุณพ่อซึ่งภรรยาของผมตั้งครรภ์ใกล้คลอดแล้ว สิ่งเหล่านี้ถามว่าผมประสบความสำเร็จในชีวิตหรือยัง ผมก็ไม่กล้าบอกว่ามันประสบความสำเร็จจริงหรือเปล่า เพราะว่าเส้นทางของชีวิตมันยังอีกยาวไกล แต่ถ้าถามว่าผมพอใจไหม ผมพอใจมากกับชีวิตที่เป็นอยู่ ถึงแม้เราไม่ได้ร่ำรวยหรือมีชื่อเสียงโด่งดังอะไร

บทบาทของความเป็นพ่อที่ผมกำลังจะได้เป็น เราต้องมีความรับผิดชอบให้มากขึ้น เพื่ออนาคตของครอบครัวและของลูก เราเรียนรู้ชีวิตจากประสบการณ์ที่ผ่านมา ดังนั้นเราจึงรู้ว่าความรักจากครอบครัวคือสิ่งที่สำคัญ ดั่งที่ผมได้รับความรักความอบอุ่นจากครอบครัวโสสะ มันหล่อหลอมให้ผมได้เป็นคนเต็มคน

ข้อคิด

หลายคนเคยถามผมว่า ผมน้อยใจกับโชคชะตาไหมที่เกิดมาเป็นเด็กกำพร้า ผมบอกว่่าก็ “เคย” แล้วจะทำอะไรได้เมื่อมันเป็นแบบนี้แล้ว และก็มีคนเคยถามว่า ผมว่าอายุไหมที่เป็นลูกโสสะ สำหรับคำถามนี้ผมตอบได้อย่างเต็มปากเลยว่า “ไม่เคยอายุ” ผมภูมิใจที่ได้เป็นลูกโสสะ ที่นี้ได้ให้โอกาส ได้เปลี่ยนชีวิตลูกกำพร้าอย่างผม ทำให้ผมไม่รู้สึกรว่่าเป็นเด็กกำพร้า

ความใส่ใจของลูกโสสะ

ที่ผ่านมาผมรู้ว่า ชีวิตของผมไม่ได้มีแค่คุณแม่โสสะ หรือครอบครัวโสสะ เท่านั้นที่คอยมอบความรัก ความหวังดีให้จริงๆ แล้วต้องบอกว่าที่ผมได้มีครอบครัวโสสะ มีชีวิตอย่างเช่นทุกวันนี้ก็เพราะ “ท่านผู้บริหารฯ” ที่ได้สละทุนทรัพย์ จากที่ท่านต้องทำงานแลกด้วยหยาดเหงื่อแรงกายแรงใจเพื่อให้ได้เงินมา และแบ่งปันเงินนั้นมายังผมและลูกๆ โสสะทุกคน โดยที่ท่านเองก็ไม่ได้สิ่งใดตอบแทนกลับไป ผมอยากขอบคุณทุกๆ ท่าน จากหัวใจอันแท้จริง และผมจะใช้ชีวิตนี้ให้อย่างมีคุณค่าที่สุด ให้สมกับที่ท่านได้มอบให้มาครับ

รอยยิ้มหลังม่านหมอกมลาย

เมื่อรถสองแถวรับส่งนักเรียนวิ่งผ่านประตูหมู่บ้านเด็กโสสะเชียงใหม่ และเข้ามาหยุดจอดสนิทอยู่ที่บริเวณวงเวียนด้านหน้าอาคารสำนักงาน เพื่อส่งลูกๆ โสสะที่เข้าไปเรียนยังโรงเรียนต่างๆ อยู่ในตัวเมืองเชียงใหม่และรอบนอกหมู่บ้านฯ

เด็กๆ ต่างทยอยพากันลงจากรถและยกมือสวัสดีทักทายให้กับคุณน้า, คุณอา (เจ้าหน้าที่หมู่บ้านเด็ก) ที่คอยมายืนรอรับ จากนั้นทุกคนก็จะแยกย้ายกลับบ้าน ซึ่งบ้านของที่นี่จะเรียงรายขึ้นไปตามเนินเขา เด็กๆ วิ่งหยอกล้อกันไปตามระหว่างทาง หมู่บ้านเด็กโสสะเชียงใหม่หรือชื่อเต็มคือ หมู่บ้านเด็กโสสะ “สิริเมตตา 72 พรรษา เฉลิมพระเกียรติ” เชียงราย เป็นหมู่บ้านอีกแห่งหนึ่งที่กระจายความช่วยเหลือเด็กๆ ที่สูญเสียบิดามารดา ขาดญาติมิตร ทางภาคเหนือของประเทศไทย

ซึ่งมีบ้านของครอบครัวโสสะ ทั้งหมด 14 หลัง สามารถรองรับเด็กได้ประมาณ 140 คน

น้องน้ำฟ้าและน้องน้ำฝนสองคนพี่น้องที่ร่วมสายเลือดกันมาได้มาเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวโสสะตั้งแต่ยังเล็ก ปัจจุบันน้องน้ำฟ้ากำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่สอง ส่วนน้องน้ำฝนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ถ้าหากเราเจอน้องๆ อยู่ข้างนอกหรือไม่ได้พูดคุยกัน เราจะไม่รู้เลยว่าเขาเป็นลูกโสสะ เราพูดคุยกันถึงเรื่องต่างๆ ไป รวมถึงกิจวัตรประจำวันที่น้องๆ ทำว่ามีอะไรบ้าง

น้องเล่าให้ฟังว่า ถ้าเป็นหลังจากที่เลิกเรียนก็จะรับผิดชอบหน้าที่ในส่วนของงานบ้าน จะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนหน้าที่กันไปแล้วแต่คุณแม่โสสะเป็นคนจัดให้ พี่คนโตอย่างทั้งสองคนก็จะมึ่งงานมากหน่อย เพราะเป็นเหมือนผู้ช่วยของคุณแม่ ซึ่งคุณแม่จะคอยสอนและแนะนำ

เช่น งานทำความสะอาดบ้าน การทำอาหาร งานประดิษฐ์ หรือบางวันก็จะออกไปช่วยกันทำความสะอาดรอบๆ บริเวณหน้าบ้าน ทุกอย่างที่ได้ร่วมกันทำ เป็นการฝึกฝนตนเองสำหรับในวันหน้า เมื่อเติบโตขึ้น เรียนจบการศึกษาทุกคนจะสามารถช่วยเหลือตนเองได้ และเป็นบุคลากรคุณภาพในสังคม อยู่ร่วมกับทุกคนได้อย่างมีความสุข

หลังจากทำงานบ้านเสร็จก็ไปอาบน้ำ เข้าสู่ช่วงเวลาของครอบครัวอย่างแท้จริง ทุกคนในบ้านพร้อมหน้าพร้อมตากันมารับประทานอาหารเย็น ขณะที่คุณแม่ได้ใช้เวลาคอยถามไถ่ความเป็นไปของทุกคน ในขณะที่พี่น้องก็เล่นหยอกล้อกันอยู่ไม่ขาด แสดงถึงความรักใคร่และสายสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นในครอบครัว

เมื่อถามถึงความฝันของน้องๆ ว่าอยากเป็นอะไร อยากทำอะไร น้องบอกเราว่า อยากเรียนให้สูงที่สุดก่อน เพราะอีกหลายปีมากกว่าจะเรียนจบ แต่เวลาที่ดูละครก็มีความฝันว่าอยากเป็นนางเอกละคร อยากเข้าวงการ เพราะดูสนุกดี

ระหว่างที่พูดคุย สิ่งที่บ้านนึกในความทรงจำของเราอย่างหนักแน่น โดยอัตโนมัติคือเสียงหัวเราะสดใสของทั้งน้องน้ำฟ้าและน้องน้ำฝน ใบหน้าที่ยิ้มแย้มอย่างมีความสุข แม้ที่ผ่านมามันทั้งคู่อาจเคยผ่านเรื่องราวในวัยเยาว์ที่เป็นตั้งม่านหมอกปกคลุมให้ชีวิตเคยมืดหม่น หากในวันนี้เราก็สัมผัสได้ว่า ม่านหมอกมืดทึมเหล่านั้นได้คลี่จางคลายตัวให้ทั้งคู่ก้าวสู่ออกาสแห่งชีวิตอันสดใสแล้วเต็มตัว และสักวันหนึ่งเมื่อทั้งคู่ได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีได้เดินตามฝันวันนั้นเรามั่นใจว่าค่าเงาแห่งวันวานคงมลายสิ้น เหลือเพียงลูกโสสะหัวใจแกร่งสองคน ผู้เป็นพลังของสังคมไทยที่ผู้เกี่ยวข้องกับการดูแลและสนับสนุนทุกคนจะภาคภูมิใจ 🙏

หมายเหตุ: ชื่อของเด็กในบทความนี้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม เพื่อเป็นไปตามนโยบายด้านสิทธิเด็ก

นี่เป็นเพียงหนึ่งตัวอย่างของชีวิตในครอบครัวโสสะ ที่ได้รับการสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กอย่างต่อเนื่องจากผู้มีจิตเมตตาตลอดมา ปัจจุบันมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ มีเด็กที่อยู่ในการดูแลประมาณ 700 คน และได้ส่งมอบเด็กที่สามารถเลี้ยงดูตัวเองได้ อยู่ร่วมกับสังคมกว่า 500 คน

เพราะ...ชีวิต คือการเรียนรู้

สิ่งหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตของคนเราดำเนินไปอย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จในที่สุด นั่นก็คือ “การเรียนรู้” ตั้งแต่เราสืบมาตลอดโลกใบนี้ขึ้นมาเราคงจะรู้เลยว่าเราได้เกิดการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ดังนั้นเราจึงเรียนรู้เพื่อที่จะได้อยู่และจะอยู่เพื่อที่จะเรียนรู้อย่างมีคุณค่า อย่างเช่น **คุณอัญชลีพร สุริยงค์** เจ้าหน้าที่ไอซีทีและเลขานุการหมู่บ้านเด็กโสสะหนองคาย

ทำงานที่หมู่บ้านเด็กโสสะหนองคายมากี่ปี
ร่วมงานกับที่นี่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 จนถึงปัจจุบันก็ร่วม 20 กว่าปีแล้ว

ความรับผิดชอบในหมู่บ้านโสสะ
สำหรับหน้าที่หลักที่รับผิดชอบก็จะเกี่ยวกับ

ระบบงานไอซีที หรือเทคโนโลยีด้านข้อมูลข่าวสารและการติดต่อสื่อสาร ที่เราใช้กันอยู่ทุกวัน ได้แก่ คอมพิวเตอร์, การใช้ระบบอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญทั้งในเรื่องการทำงานและการเรียนการสอนให้กับลูกๆ โสสะภายในหมู่บ้านเพื่อให้ทันกับยุคสมัยในปัจจุบัน อีกหน้าที่คือเลขานุการจะคอยทำเรื่องเอกสารต่างๆ ด้วย

สิ่งที่ประทับใจจากการทำงาน

เราพูดได้เต็มปากเลยว่าที่นี่คืออีกครอบครัวหนึ่งของเรา ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันทำให้เกิดความผูกพัน ทั้งกับเพื่อนร่วมงานที่เราเป็นเหมือนดังพี่น้อง จะสุขหรือทุกข์เราก็กินไป

ด้วยกัน โดยเฉพาะกับเด็กๆ ด้วยแล้วเราเป็นเหมือนญาติของพวกเขา ยกตัวอย่างน้องคนหนึ่งที่เขาเรียนจบและจะรับปริญญา แต่เขายังคิดถึงเราอยากให้เราไปร่วมงานในวันที่เขาประสบความสำเร็จ มันคือความรู้สึกที่อึดอึดใจทุกครั้งที่คิดถึง

ได้อะไรจากการร่วมงานกับหมู่บ้านเด็กโสสะ

สิ่งที่ได้จากที่นี่ก็คือการที่ได้เรียนรู้ที่จะสร้างคุณค่าให้กับชีวิต ได้เรียนรู้ว่าชีวิตเรานั้นมีความหมายเพื่อใครสักคนหนึ่ง ได้เรียนรู้ว่าความสำเร็จในชีวิตของการทำงานบางครั้งมันไม่ได้ขึ้นอยู่กับตำแหน่งสูงๆ หรือเงินเดือนเยอะๆ หากมันขึ้นอยู่กับความสุขที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของเราต่างหาก หรือแม้กระทั่งการเรียนรู้ที่จะปล่อยวางกับเรื่องต่างๆ ที่เข้ามา

ด้วยใจเปิดกว้าง สร้างชีวิตใหม่ให้ลูกโสส:

จากอีกหัวใจที่เปิดกว้างรับฟัง กลับเปิดประตูโอกาส
ของอีกหลายชีวิต ให้ได้เดินตามฝัน สู่การเป็น
บุคลากรที่มีคุณภาพของสังคมไทย

เราอยากบอกท่านว่า.. ท่านไม่ได้ผิดอะไรที่จะคิดระแวงหรือ
สงสัยเมื่อมีคนแปลกหน้าเดินเข้ามาเพื่อทักทายพูดคุย เพราะนั่นคือ
สัญชาตญาณที่ติดตัวคนเราทุกคนมาเพื่อเป็นเกราะคุ้มกันภัย
แต่หากเมื่อไรที่ท่านได้เปิดหัวใจเพื่อรับฟังนั้นอาจจะทำให้ท่านได้เรียน
รู้ถึงอีกแง่มุมของชีวิต ดังเช่น คุณปิติชัย ชื่นสุขสันต์ เจ้าของโรงงาน
เฟอร์นิเจอร์ ผู้บริจาคแบบต่อเนื่อง ผ่านเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ของ
มูลนิธิเด็กโสสฯ มาเป็นเวลากว่า 4 ปี

โดยคุณปิติชัยได้แบ่งปันความทรงจำในวันนั้นว่าได้พบกับเจ้าหน้าที่
ประชาสัมพันธ์ ที่ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งย่านบางกะปิ ครั้งแรกที่
เห็นเจ้าหน้าที่เข้ามาทัก ก็มีความรู้สึกระแวงสงสัยอยู่เหมือนกันเพราะ
เราคือคนแปลกหน้าที่ไม่รู้จักกันมาก่อน แต่พอประเมินสถานการณ์
ตรงหน้าแล้วว่า เขาจะคุยเรื่องอะไร ท่าทางการแต่งกายน่าไว้วางใจใหม่
คุณปิติชัยจึงตัดสินใจรับฟังเรื่องราวจากเจ้าหน้าที่คนดังกล่าว

หลังจากที่ได้ฟังเกี่ยวกับการดำเนินงานของทางมูลนิธิเด็กโสสฯ แล้ว
คุณปิติชัยจึงอยากจะช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่อยู่ในครอบครัวโสสฯ เพื่อให้
พวกเขาได้เติบโตในครอบครัวทดแทน ได้รับความรักจากคุณแม่โสสฯ
และได้มีอนาคตที่สดใสในวันข้างหน้า ประกอบกับต้นทุนชีวิตของ

ครอบครัวคุณปิติชัยเองได้ปลูกฝังให้เป็นคนที่ชอบทำบุญ รู้จักแบ่งปัน
ช่วยเหลือผู้อื่นมาตั้งแต่ยังเด็กอีกด้วย

จากการเปิดใจรับฟังเรื่องราวมูลนิธิฯ ของคุณปิติชัยในวันนั้น ส่งผลให้
ลูกโสสฯในวันนี้ได้มีรอยยิ้มที่สดใส ได้กินอิ่มนอนหลับ ได้รับโอกาส
ทางการศึกษา และยังทำให้พวกเขาได้รู้ว่าไม่ได้ยืนอยู่บนโลกนี้เพียง
ลำพัง และเราเชื่อว่าสำหรับคุณปิติชัยแล้ว เมล็ดพันธุ์ความสุขจากการ
เป็นผู้ให้ ที่งอกงามตั้งแต่วันแรก จะยังคงผลิดอกออกผลเป็นความภาค
ภูมิใจไปอีกนานเท่าอนัน

โสสฯ กับ
สิทธิเด็ก

ความสุขอันยั่งยืน รู้จักใช้ มีเหลือเก็บ คือต้นทางการแบ่งปัน

คุณสยาม อร่ามเรืองไพศาล เจ้าหน้าที่บริษัท เซอร์เวียร์ (ประเทศไทย) จำกัด หนึ่งในผู้บริจาคผ่านกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ทางโทรศัพท์ ที่ร่วมมอบอนาคตให้แก่เด็กๆ ในมูลนิธิเด็กโสสะอย่างต่อเนื่องตลอด 1 ปีที่ผ่านมา เป็นอีกหนึ่งคนที่ยึดหลักตามแนวคิดของการใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ที่ไม่เพียงดูแลชีวิตตนเองให้สุขสมบูรณ์ตามอัตภาพ หากยังมีพอที่จะแบ่งปันสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่สมาชิกในสังคมเดียวกันอีกด้วย

รู้จักมูลนิธิเด็กโสสะฯ ได้อย่างไร?

เริ่มต้นจากเจ้าหน้าที่ติดต่อเข้ามาทางโทรศัพท์ ประชาสัมพันธ์ให้รู้จักมูลนิธิฯ ครั้งแรกที่ฟังได้เก็บข้อมูล จากนั้นจึงหาข้อมูลว่ามูลนิธิเด็กโสสะมีตัวตนจริงหรือไม่ และได้มีรูปแบบการขอรับบริจาคผ่านทางโทรศัพท์จริงหรือเปล่า โดยเข้าไปหาข้อมูลทางเว็บไซต์ หลังจากตรวจสอบข้อมูลเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่ส่งแบบฟอร์มมาให้กรอกรายละเอียด จึงเริ่มบริจาคตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ทำไมถึงเลือกบริจาคช่วยเหลือมูลนิธิเด็กโสสะ?

ความจริงแล้วผมช่วยอยู่หลายมูลนิธิ แต่ที่เลือกบริจาคให้กับมูลนิธิเด็กโสสะฯ เพราะอยากช่วยเหลือเด็กๆ ที่สูญเสียพ่อแม่ ไม่มีญาติดูแล รู้สึกว่าที่นี่มีการบริหารเงินเพื่อไปให้ถึงเด็กๆ ที่อยู่ภายในมูลนิธิอย่างทั่วถึง ไม่เลือกให้ใครคนใดคนหนึ่ง และที่สำคัญคือมูลนิธิอยู่ในพระบรมราชานุเคราะห์ ของสมเด็จพระราชินีในรัชกาลที่ 9 ครับ

หลักการดำเนินชีวิต?

ผมยึดในคำสอนของในหลวงรัชกาลที่ 9 ที่ให้เราใช้ชีวิตอย่างพอเพียง เรารู้เลยว่าการใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย มีแบบแผน ใช้เงินเท่าที่จำเป็น แต่ไม่ถึงกับตระหนี่ถี่เหนียว พอมีก็แบ่งปันทำบุญบ้าง ก็สามารถมีความสุขได้ครับ

เพราะแนวทางการใช้ชีวิตอย่างพอเพียง มิได้มีเพียงการรู้จักใช้จ่ายอย่างประหยัดและไม่ฟุ่มเฟือยเท่านั้น หากยังครอบคลุมไปถึงวิถีคิด ตัดสินใจ ใช้ชีวิตในรูปแบบที่เหมาะสมกับตัวเราเอง มีพอสำหรับตัวเอง มีเหลือพอยังเป็นโอกาสแบ่งปันไปยังผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือได้ และแม้เป้าหมายสูงสุด อาจไม่ใช่ความร่ำรวยเงินทอง หากแต่ผลลัพธ์ปลายทางนั้น คือชีวิตที่มีความมั่นคงและมีความสุขอันยั่งยืน 🧑🧒

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ ช่วยเหลือเด็กที่สูญเสียบิดา มารดา ไร้ญาติมิตร โดยการสร้างครอบครัวทดแทนถาวรระยะยาวในการเลี้ยงดูเด็ก โดยยึดถือสิทธิของเด็กเป็นสิ่งสำคัญในการเลี้ยงดู หลายท่านคงสงสัยว่าอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child) คืออะไร?

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก คือ ข้อตกลงระหว่างประเทศที่จัดทำขึ้นโดยสหประชาชาติ (คณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชน) โดยได้รับการรับรองจากที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ (United Nations General Assembly) ในปี 2532 และบอกถึงนิยาม (เด็กหมายถึงบุคคลทุกคนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี) และมาตรฐานสิทธิมนุษยชนของเด็ก เพื่อช่วยให้ประเทศต่าง ๆ ให้ความคุ้มครองดูแลเด็กได้อย่างเหมาะสมหลักการสำคัญ คือ การไม่เลือกปฏิบัติ และเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก โดยมีเนื้อหา 4 ด้าน ได้แก่

(1) **สิทธิในการอยู่รอด** คือ เด็กที่คลอดออกมาแล้วจะต้องมีชีวิตอยู่รอดอย่างปลอดภัยได้รับการดูแลสุขภาพขั้นพื้นฐานและมีโอกาสได้เจริญเติบโต

(2) **สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง** คือ ได้รับการปกป้องคุ้มครองในทุกรูปแบบที่จะเป็นอันตรายต่อเด็กและมีภาวะโภชนาการที่เหมาะสม

(3) **สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา** คือ การพัฒนาตนเองของเด็กเน้นทั้งด้านการพัฒนาทางร่างกายและสติปัญญาที่จะได้รับการศึกษา อันเป็นพื้นฐานและมาตรฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนาของเด็ก

(4) **สิทธิในการมีส่วนร่วม** คือ ในการแสดงความคิดเห็น แสดงออก การมีผู้รับฟัง และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่มีผลกระทบต่อกับตนเอง

ปัจจุบัน อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศที่ได้รับการรับรองมากที่สุดในโลก โดยเกือบทุกประเทศ (196 ประเทศ) ได้เข้าเป็นภาคีแล้ว ประเทศไทยได้ลงนามเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2535

อ้างอิงจาก

<http://humanrights.mfa.go.th/th/kids/72/>

<http://humanrights.mfa.go.th/upload/pdf/crct.pdf>

“ขอขอบคุณที่ทำให้หนูมี
อ้อมอกที่เปี่ยมสุข
อีกครั้งหนึ่ง”

สารจากกรรมการอำนวยการ

เรียน ท่านผู้มีจิตเมตตา

บางครั้งในช่วงเวลาที่มีดมนที่สุดของชีวิต แสงสว่างเพียงเล็กน้อย อาจเป็น
สิ่งที่มีค่าที่สุดที่จะนำพาชีวิตไปสู่ความปลอดภัย ในชีวิตของเด็กๆ ไส้สะก็เช่น
กัน พวกเขาต่างเคยประสบกับความยากไร้ในวัยเยาว์ ขาดครอบครัวที่พึงพิง
ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองให้รอดได้ โชคดีที่พวกเขาได้เข้ามาสู่อ้อมอก
ของครอบครัวไส้สะ ได้รับแสงสว่างแห่งชีวิตที่ท่านได้หยิบยื่นให้ ผ่านการ
ดำเนินงานของมูลนิธิฯ และการเลี้ยงดูในหมู่บ้านเด็กไส้สะ เป็นโอกาสอันยิ่ง
ใหญ่ที่เด็กยากไร้หลายร้อยชีวิตได้รับจากท่านผู้มีเมตตา

ในวาระสารฉบับนี้ ท่านจะได้อ่านเรื่องราวของลูกไส้สะผู้ไม่ยอมแพ้ต่อโชค
ชะตา แม้จะพบกับอุปสรรคและความผิดหวังในบางครั้ง แต่พวกเขายังมี
กำลังใจสู้ชีวิต ด้วยความรักที่เขาได้รับจากครอบครัวไส้สะ และความเมตตา
ที่ทุกท่านมีให้ จนกระทั่งได้เติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ ออกมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับ
สังคมด้วยความพร้อมทั้งกายใจ

กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะเมตตาช่วยเป็นแสงสว่างให้กับลูกๆ ไส้สะ
ในเส้นทางชีวิตของพวกเขาต่อไป ทุกท่านเปรียบเสมือน “ญาติ” ที่พึงพิงของ
เด็กๆ ที่จะนำพาพวกเขาไปให้ถึงฝั่งฝัน ได้มีอนาคตที่สดใสและเป็นคนดีของ
สังคมไทยต่อไปครับ

ขอแสดงความนับถือ

นายธนา เจริญชัย

เลขาธิการ/กรรมการอำนวยการ

มูลนิธิเด็กไส้สะแห่งประเทศไทยฯ

มูลนิธิเด็กไส้สะแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

วารสารสำหรับผู้ให้การสนับสนุนเด็กในครอบครัวไส้สะ ประจำทุกหกเดือน
ฉบับที่ 16 / มีนาคม 2561

จัดทำโดย: แผนกพัฒนาทุนและการสื่อสาร

18 หมู่ 3 ซ.เทศบาล 27 (บุญศิริ) ต.บางเมือง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270

โทรศัพท์ 02-3801177 โทรสาร 02-7555576

Website : www.sosthailand.org

Facebook : www.facebook.com/SOSThailand

สงวนลิขสิทธิ์ มูลนิธิเด็กไส้สะแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ พ.ศ. 2560

มูลนิธิเด็กไส้สะแห่งประเทศไทยฯ จัดกิจกรรม
ออกบูธประชาสัมพันธ์ตามสถานที่ต่างๆ
อาทิ ห้างสรรพสินค้า อาคารสำนักงานและ
ย่านธุรกิจ ทั่วกรุงเทพมหานครฯ และต่าง
จังหวัด ทั้งนี้เพื่อเชิญชวนผู้มีจิตเมตตา
ต่อเด็กฯ กำฟ้า ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการ
สนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวไส้สะทั่ว
ประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยบริจาคผ่านการตัด
บัตรเครดิต ซึ่งเป็นอีกหนึ่งช่องทางที่สะดวก
และท่านสามารถสังเกต เจ้าหน้าที่ของ
มูลนิธิฯ จะสวมเสื้อที่มีโลโก้ และบัตรประจำ
ตัวพร้อมชื่อเพื่ออ้างอิง หากพบเจ้าหน้าที่
ของทางมูลนิธิฯ ท่านสามารถแวะเข้าไป
สอบถามข้อมูลเพื่อบริจาคหรือทักทายให้
กำลังใจน้องกันได้เลยคะ

